

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: **1/ JŠ**, bytom K č. 19, **2/ VJ**, bytom H č. 81, proti odporcovi: **OPÚ v NZ**, S č. 1, NZ, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu: č. OPÚ-431-07/6627/LM zo dňa 15. januára 2007, o odvolaní navrhovateľa 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 13Sp 4/2007-102 zo dňa 27. marca 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 13Sp 4/2007-102 zo dňa 27. marca 2007 **potvrzuje**.

Navrhovateľom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre napadnutým uznesením zastavil konanie o opravnom prostriedku navrhovateľov na preskúmanie rozhodnutia č. OPÚ-431-07/6627/LM zo dňa 15.1.2007, ktorým odporca zastavil konanie podľa § 30 ods. 1, písm. i/ zákona č. 71/1497 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok) vo veci uplatnenia práva na navrátenie vlastníctva k pozemkom nachádzajúcim sa v k. ú. M podľa zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len reštitučný zákon). Vyslovil, že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená KPÚ v N.

Z odôvodnenia uvedeného uznesenia vyplýva, že krajský súd mal preukázané, že odporca preskúmaným rozhodnutím zastavil správne konanie podľa § 30 ods. 1, písm. i/ Správneho poriadku, proti ktorému rozhodnutiu bolo prípustné odvolanie, ktorú skutočnosť aj uviedol v poučení tohto rozhodnutia. Krajský súd konštatoval, že preskúmanie správnych rozhodnutí je vybudované na zásade dvojinstančnosti správneho konania, preto vo veci nie je daná vecná príslušnosť súdu na konanie o opravnom prostriedku navrhovateľov, s tým, že vecne príslušným správnym orgánom je odvolací správny orgán nadriadený odporcovi, teda KPÚ v N.

Proti uvedenému uzneseniu sa v zákonnej lehote odvolal navrhovateľ 2/. V dôvodoch odvolania uviedol, že si podľa § 5 zákona uplatňuje právo na navrátenie vlastníctva k pozemkom v k. ú. M, Č, MM, ÚNŽ, ktorých vlastníkom bol JJ, dekan, farár. Vyjadril názor, že odporca nepreskúmal pôvodného vlastníka, ale vydal rozhodnutie JJm., ktorý zomrel 17.3.1993 a jeho manželke, OJ, ZJ, GH, ktoré neboli oprávnené osoby. Nakoniec navrhol vyžiadať spisový materiál, ktorý sa vzťahuje

k týmto pozemkom a je vedený na POÚ 790-05-6875/LM, pretože PÚ používa niekoľko čísel na spisovú dokumentáciu, čím zavádza štátne úrady.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že trvá na skutočnostiach uvedených v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu a konanie mu predchádzajúce podľa §§ 211 a nasl. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2, písm. c/ a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 5 ods. 2, 3, 5 reštitučného zákona rozhodnutie o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 2 a 3 vydá OPÚ. Na konanie podľa odseku 2 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Proti rozhodnutiu OPÚ podľa odsekov 2 a 4 možno podať opravný prostriedok na súde.

Podľa § 30 ods. 1, písm. i/, ods. 2 Správneho poriadku správny orgán zastaví, ak v tej istej veci sa právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa podstatne nezmenil. Proti rozhodnutiu o zastavení konania podľa odseku 1 písm. b), c), f), g) a h) sa nemožno odvolať.

Podľa § 53 Správneho poriadku proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

Z administratívneho spisového materiálu v danej veci vyplýva, že odporca preskúmaným rozhodnutím zastavil konanie podľa § 30 ods. 1, písm. i/ Správneho poriadku začaté o návrhu navrhovateľa VJ vo veci uplatnenia práva na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam špecifikovaných vo výroku rozhodnutia. Odporca v odôvodnení tohoto rozhodnutia konštatoval, že bývalý PÚ NZ rozhodnutím č. j. 1277/92/T/š zo dňa 21.12.1995, právoplatným dňa 29.1.1996, podľa zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o pôde) rozhodol o vlastníctve k predmetným nehnuteľnostiam v prospech IJ, OJ, ZJ a GH, ktorí boli oprávnenými osobami po JJ podľa § 4 ods. 2 písm. c/ zákona o pôde. Podľa názoru správneho orgánu nebolo možné navrátenie vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam po JJ, dekanovi farárovi, pretože menovaný v čase prechodu nehnuteľností do vlastníctva štátu, nebol ich vlastníkom a o reštitučnom nároku po pôvodnom vlastníkovi JJ už bolo právoplatne rozhodnuté. V poučení rozhodnutia uviedol, že proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 odo dňa jeho doručenia na PÚ v NZ a že toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Zo skutkových okolností v danej veci teda vyplýva, že správny orgán preskúmaným rozhodnutím rozhodol tak, že správne konanie začaté o návrhu navrhovateľa 2/, ktorým si uplatnil nárok podľa reštitučného zákona, zastavil. Preskúmané rozhodnutie je rozhodnutím procesným, ktorá skutočnosť vyplýva i z právnej normy (§ 30 ods. 1, písm. i/ Správneho poriadku), na základe ktorej správny orgán vo veci rozhodol. Proti tomuto rozhodnutiu bolo prípustné odvolanie v zmysle § 53 Správneho poriadku, ktorú skutočnosť aj správne uviedol správny

orgán v poučení svojho rozhodnutia. Správny orgán nesprávne v poučení preskúmaného rozhodnutia uviedol, že rozhodnutie je preskúmateľné súdom, pretože uvedenie údajov podľa ustanovenia § 47 ods. 4 Správneho poriadku o tom, či rozhodnutie možno preskúmať súdom, je podmienené aplikáciou ustanovenia § 247 ods. 2 O.s.p. O dovolaní navrhovateľa 2/ bol príslušný rozhodnúť správny orgán najbližšieho vyššieho stupňa nadriadený odporcovi, ktorým bol KPÚ v N, podľa §§ 58 a nasl. Správneho poriadku. Vzhľadom na to, že na preskúmanie napadnutého správneho rozhodnutia odporcu sa vzťahuje zásada dvojinstančnosti správneho konania (§ 53 SP v spojení s § 30 ods. 2 SP), právomoc krajského súdu prejednať a rozhodnúť vo veci nebola daná.

Podľa § 103 OSP kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 OSP ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. **Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.**

Krajský súd ako súd prvého stupňa v danej veci správne aplikoval citované právne normy a zo skutkových okolností vyvodil aj správny právny záver, s ktorým sa odvolací súd stotožnil, a vo veci správne rozhodol, keď konanie zastavil pre nedostatok právomoci konať a rozhodovať vo veci s tým, že po právoplatnosti uznesenia vec postúpi príslušnému správne orgánu na konanie.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 246c O.s.p v spojení s § 219 potvrdil ako vecne správne.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a s § 146 ods. 1, písm. c/ tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania, keďže u žiadneho z nich nezistil zákonný nárok na ich náhradu.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 26. februára 2008

**JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová